

Birutė Stančikaitė su premjeru Algirdu Butkevičiumi.

Ministras pirmininkas Algirdas Butkevičius pasveikino Vyriausybės kultūros ir meno premijos laureatus.

Apdovanojimai

2016 metų Vyriausybės kultūros ir meno premijomis už nuopelnus Lietuvos Respublikos kultūrai ir menui apdovanoti dailininkai BIRUTĖ STANČIKAITĖ ir EIMANTAS LUDAVIČIUS

Ministras pirmininkas Algirdas Butkevičius pasveikino Vyriausybės kultūros ir meno premijos laureatus. Pasak premjero, kasmet teikiama premija yra dėmesio ir padėkos ženklas už visai valstybei, jos darbininkams ir ateičiai svarbius darbus, ir labai džiugu, kad Vyriausybės meno ir kultūros premijos yra vertinamos.

„Jumis, meno ir kultūros kūrėjais, mes labai tikimės pasiremti ir rengdamiesi artėjančiai atkurtos valstybės sukakčiai. Tikimės,

kad šimtmetis mūsų kultūrai taps laipteliu dar labiau pasistiebtį, dar labiau praturtinti sielas. Kad šimtmetis nebūtų vienadienė šventė visai tautai, daug priklauso ir nuo Jūsų. Tikiuosi, kad šiuos klausimus dalykiškai aptarsime ir siauresniuose susitikimuose“, – kvietė premjeras.

Lilija Valatkienė užfiksavo 2016 metų Vyriausybės kultūros ir meno premijų įteikimo akimirkas.

Dailininkai Birutė Stančikaitė ir Eimantas Ludavičius sulaukė daug sveikinimų.

LDS Tarybos sprendimu, **AUKSINIO ŽENKLIUKO** apdovanojimus ir premijas už 2015 metų aktyvią kūrybinę veiklą skirti dailininkams NIJOLEI ŠALTENYTEI (Nr. 52), EGLEI GANDAI BOGDANIENEI (Nr. 53) ir ALGIMANTUI PATAMSIUI (Nr. 54)

Lietuvos dailininkų sąjungos ataskaitinė rinkiminė konferencija

2016 m. balandžio 29 d. 9.30 val.
Vilniaus teatro „Lėlė“ salė / Arklių g. 5, Vilnius/

DARBOTVARKĖ

Dalyvių registracija 8.30–9.30 val.

I posėdis – 9.30 val.

1. Konferencijos vedančiųjų, sekretoriaujančiųjų, redakcinės bei balsų skaičiavimo komisijų rinkimas ir tvirtinimas.
2. Konferencijos reglamento ir darbotvarkės tvirtinimas.
3. 2015 m. LDS skyrių pirmininkų metinės ataskaitos.
4. 2015 m. LDS metinė veiklos ir metinė finansinė ataskaita. Pranešėja – LDS pirmininkė Edita Utarienė.
5. LDS audito ataskaita. Pranešėja – UAB „Verslo erdvė“ direktorė – auditorė Rasa Žemaitytė.
6. Atsakymai į klausimus (E. Utarienės, R. Žemaitytės).
7. LDS metinės veiklos ir metinės finansinės ataskaitos tvirtinimas.
8. LDS stojamojo įnašo ir nario mokesčio dydžių nustatymas ir tvirtinimas. Pranešėja – LDS pirmininkė Edita Utarienė.

Pietų pertrauka 13.00–14.00 val.

II posėdis – 14.00 val.

1. LDS Tarybos naujų narių pristatymas ir tvirtinimas.
2. LDS pirmininko (-ės) rinkimai:
  - kandidatų siūlymai;
  - kandidatų prisistatymai;
  - kandidatų atsakymai į klausimus;
  - kandidatų sąrašo tvirtinimas.
3. LDS pirmininko (-ės) rinkimų slaptas balsavimas.
4. LDS pirmininko (-ės) rinkimų slaptos balsavimo rezultatų paskelbimas ir tvirtinimas.
5. LDS Garbės teismo rinkimai.
6. Nauja LDS įstatų redakcija.
7. Konferencijos nutarimų priėmimas.

Konferenciją numatoma baigti 17.00 val.

Kūrėjai

Karikatūra – mažai kalba, bet daug pasako

Kupinas kūrybinių minčių, idėjų bei energija trykštantis dailininkas, animatorius, karikatūrininkas Ilja Bereznickas pagavo savo sėkmės paukštę. Į aktyvią karikatūrų piešimo srovę paniręs menininkas nepaliauja džiuginti savo naujais darbais ir kūrybiniais sumanymais.

LILIJA VALATKIENĖ

Apdovanojimų lietus

Pastaruoju metu intensyviai į karikatūros ir animacijos kūrybinį džiaugsmą paniręs dailininkas už savo taiklias išvalgas neliko nepastebėtas. Ilja kaip iš Gausybės rago kasmet sulaukia apdovanojimų bei prizų.

Nuoseklus apdovanojimų etapas menininkui prasidėjo prieš porą metų. Jam paskirta II vieta karikatūrų parodoje „Humoristinis brizas“ (Klaipėda, 2014), II vieta karikatūrų parodoje „Pinigai keičiasi, humoras lieka“ (Pinigai karikatūroje II), (Vilnius, 2014).

2015-aisiais I. Bereznickui atiteko paskatinamasis prizas XXXIX Lietuvos humoristinių, satyrinių piešinių ir karikatūrų parodoje „Stot! Humorais eina!“ (Vilnius, 2015)

Garsiam Lietuvos karikatūrininkui paskirtas Nacionalinio parko „Central Balkan“ direktijos prizas už geriausią karikatūrą, skirtą gamtos apsaugai // PRIZE of the Directorate of CENTRAL BALKAN National Park (for the best CARTOON on Safeguarding Nature) / XXII tarptautinė humoro ir satyros bienalėje Gabrove (Bulgarija, 2015).

Karikatūrininkai juokauja, kad dar nespėjus Bulgarijos vynu nuo lūpų nudžiuti, iš Rusijos naktos gavybos sostinės Surguto atskriejo kita džiugi

Ilja Bereznickas – Lietuvos animacinio kino režisierius, grafikas, scenaristas apdovanojimus skina vieną po kito.

Lilijos Valatkienės nuotr.

žinia. Ilja Bereznickas apdovanotas „Auksine ušanka“ (Auksinė kepurė-ausinė – Zolotaja Ushanka) prizų karikatūrų parodoje „Karikaturum 8“ / Surgutas (Rusija, 2015).

Jūros paviliotas

Vilniaus rotušėje buvo atidaryta jubiliejinė Edvardo Malinausko darbų paroda, kurioje tapytojas pristatė savo kūrybos amplua – marinistinius peizažus, sukurtus per pastarąjį dešimtmetį.

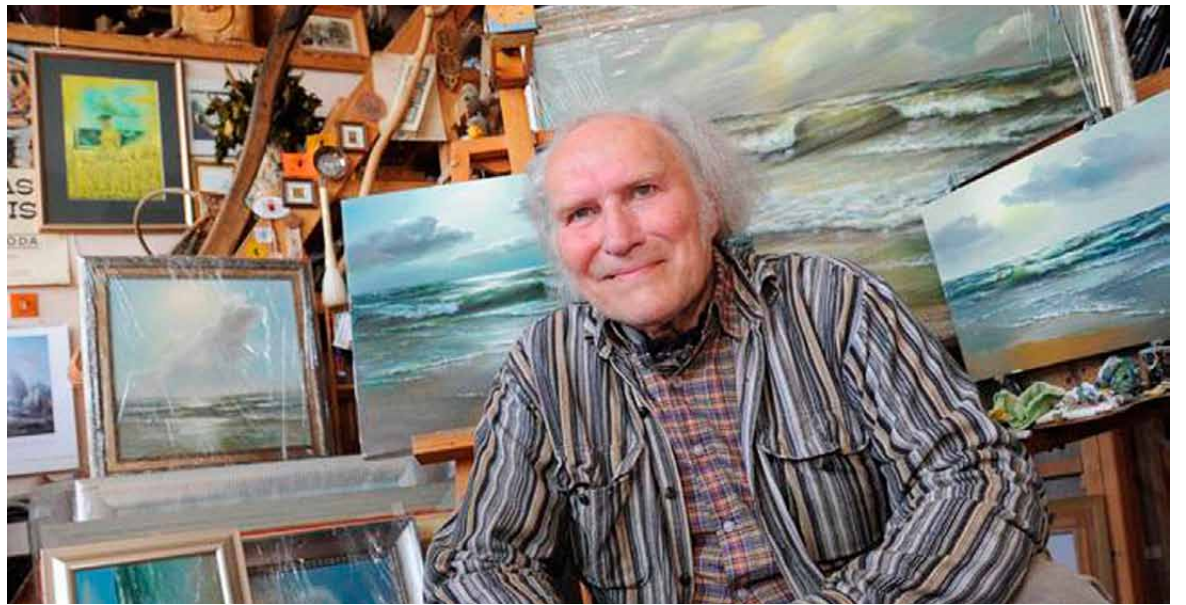
GRAŽINA GURNEVIČIŪTĖ

Beveik visą kovo mėnesį vilniečiai turėjo galimybę gėrėtis klaipėdiečio dailininko Edvardo Malinausko tapytais jūros vaizdais. Proga išties reta: nors vadinamės pajūrio valstybe, bet dailėje taip ir nesuformavome marinistinės tradicijos ir neišsiugdėme šio žanro pasekėjų. E. Malinauskas yra bene vienintelis mūsų dienomis nuosekliai dirbantis Lietuvos marinistas. Atrodytų, paradoksalu, bet daugiau niekas iš profesionalių tapytojų nuolat jūros netapo.

Kasmet Kuršių nerijoje vyksta plenerai, į kuriuos iš visos Lietuvos suvažiuoja dailininkai. Jie tapo įvairius pajūrio kraštovaizdžius: pakrantes, kopas, kaimelius, tačiau – išskyrus vieną kitą atsitiktinį darbą – pačios jūros jų kūryboje beveik nepamatysime. Ši aplinkybė būdinga ne tik mums: daugelis Vakarų tapytojų, kurie pelnytai vadinami marinistais, dažnai renkasi paplūdimių peizažus, uostus ir tik ne daugelis išdrįsta akis į akį susidurti su begaline jūra, kur nesimato nei lenktos kranto linijos, nei žvejo namelio ar kitos, akiai įprastos peizažinės kompozicijos atramos. Tai verčia manyti, kad jūra vis dėlto yra labai specialus objektas, sunkiai pasiduodantis meni-

nei interpretacijai. Su juo reikia dirbti ilgai, nuolatos ir turėti tam tinkamą meninę poziciją.

E. Malinauskas jau ne vieną dešimtmetį plėtoja jūros tematiką, tik retsykiais pasitraukdamas į istorinį ar portreto žanrą. Jis – daugelio nacionalinių ir tarptautinių parodų Latvijoje (Liepoja, 1984), Rusijoje (Maskva, 1985), Suomijoje (1987), Vokietijoje (1993) dalyvis. Jo darbų išgijo Didžiosios Britanijos, Australijos, Austrijos, Graikijos, Izraelio, JAV, Vokietijos, Suomijos, Kanados, Norvegijos, Kolumbijos kolekcininkai. Nemažai įtakos marinistikos patriarcho kūrybai turėjo palankios gyvenimo aplinkybės, pastūmėjusios arčiau pajūrio gamtos. 1945 metais iš gimtojo Radviliškio su tėvais atvykęs uostamiestis, po šešerių metų studijų Vilniaus dailės akademijoje, 1963 m. tapytojas visam laikui apsistojo šiame mieste, prisidėjo prie jo kultūrinio klestėjimo. Jis dirbo Klaipėdos kombinato „Dailė“ dailininku, 1969 m. su kolegomis įkūrė Klaipėdos vaikų dailės mokyklą ir kurį laiką jai vadovavo. Už nuopelnus Lietuvos kultūrai E. Malinauskas apdovanotas šalies meno veikėjo medaliu, garbės raštu; 2006 m. Klaipėdos meras jam įteikė aukso žiedą su briliantu, suteikė miesto kultūros magistro vardą.

Marinistas Edvardas Malinauskas.

Eimanto Chachlovo nuotr.

Tačiau daugiausia dėmesio E. Malinauskas visad skyrė kūrybai. Jūrą regėjęs nuo vaikystės, dailininkas anksti pradėjo tapyti bangų skalaujamų krantų peizažus. Ankstyvuose darbuose dar buvo juntama studijų laikais įdiegta kolo-ristinės mokyklos tradicija, pasireiškusios ekspresyvia, pastozine tapyba.

Prieš kelis dešimtmečius sukurtose šviesaus kolorito drobėse – daug romantiško polėkio, kurį pabrėžia lengvai „užmestomis“ figūromis, skriejančių žirgų siluetais... Ilgainiui maniera ima keistis. Suvokdamas, koks didingas yra pasirinktas kūrybos objektas, tapytojas atsiskakė iliustratyvių detalių, įvaizdžių ir visą dėmesį sutelkė į gamtos stichiją.

Pastarojo dešimtmečio E. Malinausko drobės išsiskiria ypatingu motyvo taupumu. Net didieji marinistikos klasikai

retai ryždavosi imtis jūrinių kompozicijų, kuriose už horizonto linijos nematyti krantų, kur neplaukia joks laivas, nepraskrenda net žuvėdra. Tai nemenkas iššūkis dailininkui: jis lieka be siužetinės intrigos, o svarbiausia – be motyvo. Priešais – neapibrėžta, kintanti materija, kuriai reikia suteikti formą ir ipūsti dvasią. Pagrindinis elementas E. Malinausko darbuose – šėlstančios, nurimusios, bet putojančios bangos, užfiksuotos charakteringame judesyje. Jų plastikos visuma daugiausia lemia kūrinių nuotaiką ir meninę išraišką. Kraštovaizdis išlieka daugiau ar mažiau pastovus, tačiau gamtos permainingumas sudaro sąlygas daugybei variacijų, kurias dailininkas produktyviai išnaudoja savo kūryboje.

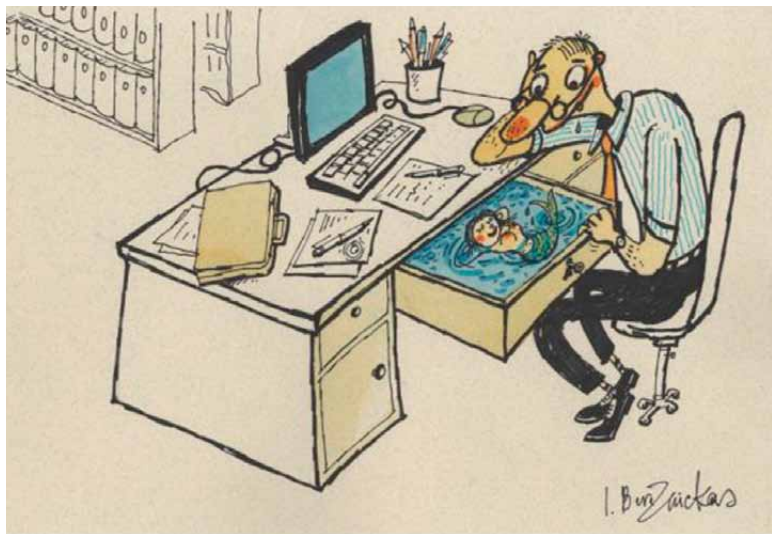
Gilindamasis į natūros subtilybes, tapytojas pamažu atsiskakė laisvos improvizacijos ir pasirinko akademinį tapybos metodą – nepopuliarų tarp tapytojų, bet profesiniu požiūriu sudėtingą, reikalaujantį ilgo, kantraus darbo, nepriekaištinių techninių įgūdžių. Dėl to dailininkas perteikia sunkiai išreiškiamą vandens ir debesų materialumą, dinamišką faktūrų kaitą, pajūrio šviesos specifiką. E. Malinauskas jau yra pasiekęs tokio meistriškumo, kai technikos problemos nebedaro įtakos kūrybiniam sumanymams. Lengvais potėpiais, plonomis lesiruotėmis jis modeliuoja dinamiškas bangų formas, kurių raibuliuojantis paviršius slepia vandenyno sunkumą ir nepastovią stichijos prigimtį.

Dailininkas tapo jūrą įvairiose būsenose, skirtingu metų ir paros laiku: nuo to keičiasi paveikslų koloritas, dangaus ir vandens santykis, kompozavimo ypatybės. Tapytojas visad pagauna ypatingą momentą: tai pakilus banga meta pūslus, tai saulės spindulys, prasiskverbęs pro debesis, lūžta vandens paviršiuje. Ši režisūra, padiktuota pačios gamtos, padedant dailininko teptukui, išaugs į efektingą spektaklį, kuriame galime išvyti, kaip bangos grumiasi tarpusavyje, kaip jos lenktyniauja su debesimis. Apgauti ruko ar nutviekti saulės – vaizdai dvelkia pajūriui būdinga idile, net sutemus, nepraranda perlumatinio spindesio ar vaivorykštinio žėrėjimo: jūra tampa brangakmeniu, kurį šli-fuojant atskleidžiamos įvairios savybės. Ypatingą vaidmenį įgyja apšvietimas. Prieš audrą bei saulėlydžio metu pagauti šviesos kontrastai kuria neįprastą, kiek teatrališką nuotaiką. Pajūrio šviesa pasižymi sava specifiką, kurios dėka atsiranda netikėti spalvų deriniai, saulės atspindžių įvairovė. E. Malinauskas seka nuolat besikeičiančias gamtos nuotaikas, jas perteikiant vaizduose gimsta vis nauji paveikslai. Jūros tema yra neišsemiamama, nes, kaip sakė didysis Heraklitas: „Į tą pačią upę du kartus neįbrisi.“

Pagrindinis elementas E. Malinausko darbuose – šėlstančios, nurimusios, bet putojančios bangos, užfiksuotos charakteringame judesyje.

← pradžia 1 psl.

Karikatūra – mažai kalba, bet daug pasako

Už šį darbą I. Bereznickui atiteko pirmoji premija – „Auksinė ausinė kepurė“. Karikatūrininkas ją pelnė tarptautiniame vizualaus humoro forume „Karikatūrum 8“, kurio tema buvo „Gyvenimo galia“.

Bene solidžiausias įvertinimas, – apdovanojimas už viso gyvenimo nuopelnus; už įnašą į skandinavų baltišką multiplikacijos pramonę, I. Bereznickui atiteko Fredrikstado animacijos festivalyje (Norvegija, 2015).

Lašas po lašo

Aštraliežuviai dailininkai moka pasijuokti ne tik iš politinių ir socialinių realijų, bet ir iš bėdų, į tragiškas nelaimes pažvelgti pro juoko prizmę. Taip gimė ciklas darbų „Lašas po lašo smegenis sutašo“, kurie eksponuojami Sveikatos apsaugos ministerijoje. Šmaikščių karikatūrų sukūrė Lietuvos dailininkai 40-ąjį kartą paminėjo Humoro ir melagių dieną – balandžio pirmąjį.

Savo darbus šiai parodai pateikė ne vienas žymus šalies menininkas.

Visame pasaulyje Lietuvos dailės akademijos dėstytojas Ilja Bereznickas išgarsėjo savo animaciniais filmais, tačiau širdyje liko karikatūrininkas.

Daugelis jį prisimena nuo žurnalo „Šluotos“ laikų. Nors „Šluota“ dingo atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, karikatūrininkui malonu prisiminti jaunystės laikus, grįžti į praeitį ir vėl pasijuokti. Juolab kad socialinės problemos iš esmės nesikeičia. Bereznickas šiai parodai pateikė tris darbus. Viena me jų pavaizduota Laisvės statula su bokalu alaus, kituose parodytos pagirių kančios, žmogaus susidvejinimas.

„Mėgstu pasijuokti iš savęs ir savo ligos, eidamas pas gydytoją vis susigriebiu, kad neturiu, ką padovanoti. Tai nupiešiau karikatūrų knygelę“, – juokėsi I. Bereznickas.

Kaip ruoštis karui

Nors karas – dalykas rimtas, tačiau garsus karikatūrininkas šmaikščiai ir populiariai gali pamokyti, kaip jam ruoštis.

Neseniai Krašto apsaugos ministerijoje pristatytas naujas knygelės „Ką turime žinoti apie pasirėngimą ekstremalioms situacijoms ir karo metu“ leidimas. Ministras J. Olekas neslėpė, kad antrasis leidinys gimė sulaukus daug kritikos. Mat pirmojo leidimo knygelė yra per didelio formato ir per mažai iliustruota, – ją paprasčiausiai nepatogu skaityti.

„Rimtai atsižvelgėme į pasiūlymus, ilgai svarstėme, kokių iliustracijų reikėtų. Net organizavome konkursą. Pasirinkome fantastinį variantą – Iljos Bereznicko piešinius, kurie neleidžia atitraukti akių nuo šio leidinio“, – džiaugėsi J. Olekas.

Knygelėje pateikta informacija – lengvai suvokiama. Ten yra praktiniai patarimai, kokius maisto produktus pasiimti su savimi, jeigu reikės palikti namus, kaip elgtis prie namų pamatų kareivius. „Aš visada žinau, kur yra mano dokumentai, kur vairuotojo pažymėjimas, turiu namuose vandens ir žvakių. Bet tai elementarūs dalykai, kuriuos mes pamirštame“, – prisipažino J. Olekas.

Knygelėje galima rasti patarimų apie tai, kaip elgtis išgirdus kaukiančią sireną, kilus cheminiam, radiaciniam pavojui, ką daryti paskelbus mobilizaciją arba pastebėjus sprogmenį. Tiesa, patarimai skirti civiliams, kurie karo atveju nekovo. „Siūlau perskaityti šią knygelę ramiai ir kol nėra karo, pasikalbėti su savo šeimomis“, – pasiūlė ministras.

Atgarsiai

Skaidri jungtis

Gardino miesto parodų salėje buvo atidaryta LDS kartu su LR generaliniu konsulu organizuota meninio stiklo ir vitražo paroda „Skaidri jungtis-I“, skirta Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienai paminėti. Į atidarymo iškilmes atvyko LDS pirmininkė, parodos kuratorė Edita Utarienė kartu su šešių dailininkų delegacija.

EVELINA JANUŠKAITĖ

Tarptautinė sandrauga

Tai ne pirmoji šioje erdvėje surengta profesionaliąją Lietuvos dailę pristatanti paroda: čia vyko tapybos paroda „Atmintis ir laiko atspindžiai“, skirta Vasario 16-ajai ir K. Donelaičio 300-osioms gimimo metinėms paminėti (2014), plenerinių tapybos kūrinių paroda (2014), Lietuvos Nepriklausomybės 25-mečiui skirta tekstilės paroda „Laisvės atspindžiai“ (2015), tekstilės paroda „Interjerinės rankų darbo lėlės“ (2015) ir kt. Todėl simbolinis parodos pavadinimas „Skaidri jungtis-I“ apeliuoja ne tik į stiklo, kaip medžiagos,

skaidrumo ypatybę, bet ir į tarptautinę sandraugą, bendrystę. Parodoje buvo eksponuojama daugiau nei penkiasdešimt 26 autorių darbų, atspindinčių stiklo meninės raiškos įvairovę, technologinius eksperimentus, modernią ir klasikinę technikas.

Kaip teigia LR generalinio konsulato konsulė Salomėja Jankauskienė, LDS suformuotos ekspozicijos išsiskiria įdomiomis, šiuolaikiškais kūrinių technikomis, netikėtais sprendimais, profesionalumu. Lietuvos dailininkų parodoms Gardino miesto vykdomasis komitetas visada skiria pagrindinę miesto parodų salę.

tęsinys 3 psl. →

Adasos Skliutauskaitės studija

VIDAS POŠKUS

Adasą Skliutauskaitę pažįstu labai seniai – nuo vaikystės.

Nes tam, kas savo mažomis dienomis vartė ar (išmokęs) skaitė šios dailininkės iliustruotus Ramutės

bendravus su ja, jautiesi, lyg būtum dar kartą pervertęs mėgstamą knygą ir pasisėmęs iš jos gerų dalykų. Dar pasakysiu, kad kita man taip pat labai patikusi knyga – Šarlio Pero „Raudonkepuraite“ (1985 m.). Buvau jau gana didelis, o ir pasaka šimtus tūkstančius

Kai paprašėme leidimo apsilankyti studijoje, Adasa tik numojo ranka: „Kad neturiu aš jokios studijos. Kuriu namuose. Ir nėra ten ko nors ypatingo.“ Bet labai laisvai sutiko ir laukė mūsų saulėtą įprastą rugsėjo rytą su kava, pyragu ir nedidele taurele konjako – nuotaikai pažvalinti. Paskui paaiškino, kodėl neturi studijos: „Gimė vaikai, pradžioje vienas, po keliolikos metų kitas. Nebuvo laiko su tomis studijomis, juk reikėjo rūpintis, negalėjau imti ir išiešinti iš namų į kitą erdvę.“ Dar pridūrė, kad jai labai patinka, kad turi savo kūrybinį kampą (iš tiesų kelis – visas keturias kertes) namuose ir gali dirbti kada nori. „Štai, labai kartais būna gerai ką nors nupiešti prieš gulantis...“

Adasos Skliutauskaitės namuose, jos kūrybinėje laboratorijoje esama keleto „cechų“:

- Štai, tik įėjus ir pasisveikinus, ji pakvietė į svetainę. „Susipažinkite su mano lėlėmis.“ Lėlės buvo visur – lentynose, ant komodos, prie veidrodžio, ant lovos ir kėdžių. Didelės, mažos, siūtos pačios Adasos (jų dauguma – „Man patinka nuolat kažką siūti, siuvinėti, ką nors adyti, taisyti

Dailininkės Adasos Skliutauskaitės studijoje.

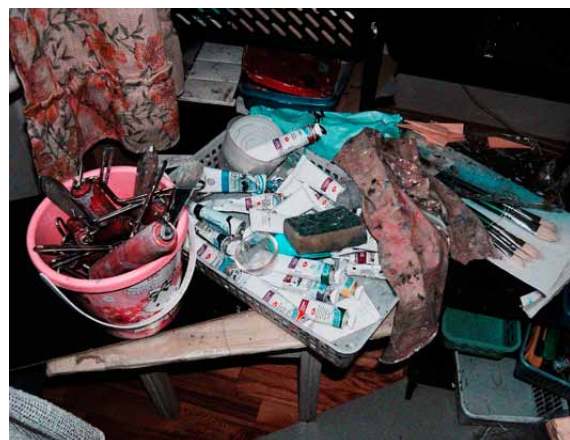
Vido Poškaus nuotr.

Daugelis studijų yra savotiški meno muziejai, specifiniai Pasaulio Meno Galerijos skyriai arba Išivaizduojamo Meno muziejaus (pasak André Malraux) filialai – deja, daugeliu atvejų žiūrovams jie yra nematomi.

Todėl pagrindinė šios studijos (testinio tekstu ir fotografijomis pagrįsto reportažinio darbo, startavusio dar 2010 metais ir publikuoto keliose internetinėse svetainėse, taip pat asmeniniame blog'e – hurdada.blogspot.com) apie studijas misija yra žiūrovams ir skaitytojams bent šiek tiek praskleisti uždangą į menininkų darbo vietas. Koks yra viso to tikslas? Kartais darbinė menininko aplinka, būdama kuo tikriausiu psichologiniu ir estetiniu jo portretu, geriau paaiškina autoriaus intencijas bei tikslus. Pasakymas „studijų studija“ nereiškia jokio išdidinimo – tai dirbtuvių analizė. Telieta padėkoti tiems menininkams, kurie sutiko pasidalyti asmeninėmis savo erdvėmis.

Skučaitės „Žvangučius“ (pirmas leidimas – 1976 m.) ir, negana to, juos pamėgo ar tiesiog mėgo, ši dailininkė tikrai yra sava. Nekalbėsiu čia to, kad Adasa yra ir lengvai bendraujanti, ir trykštanti gyvenimo džiaugsmu. Pa-

kartų girdėta bei skaityta, kad stebintų tekstas, tačiau iliustracijos padarė įspūdį. Viliojo ir svaigino paslaptis, gilumas ir virpėjimas (tokios yra stipriosios A. Skliutauskaitės, kaip menininkės, savybės).

Adasos dažai.

Adasos diplominis darbas.

Vido Poškaus nuotr.

← pradžia 2 psl.

Stiklas – retas svečias

Ši paroda sulaukė ypatingo žiūrovų ir žiniasklaidos susidomėjimo. Pasak menininkės Indrės Stulgaitės-Kriukienės, viena priežasčių – kad Baltarusijoje šiandien stiklo meno ir vitražo srities atstovų ne tiek ir daug. Tenka pripažinti, kad apskritai ir Lietuvoje, ir kaimyninėse šalyse stiklo ir vitražo meno parodos rengiamos retai. VDA vitražo studijų programos dėstytoja Ieva Paltanavičiūtė teigia, jog tokios parodos reikalauja didesnio pasirengimo, kūriniai išsiskiria ekspozicijos subtilybėmis, apšvietimo svarba. Vitražistė mano, kad vis dėlto iki šiol susiduriama su stereotipine nuomone, kad stiklas, keramika ar tekstilė priklauso taikomojo meno rūšiai.

I. Kriukienė, su vyru Remigijumi, plėtojanti, ko gero, rezultatyviausią studijinio stiklo meno verslą Lietuvoje, mano, jog stiklo menas mūsų šalyje – vis dar jauna, neturinti gilių tradicijų sritis. Be to, dėl medžiagos brangumo ir sudėtingos technologinės bazės ši sritis komerciškai nuostolinga. Be to, nėra susiformavusi ir pakankama stiklo meno kūrinių pirkimo rinka. Tačiau menininkė džiaugiasi, kad juntama stiprėjanti stiklo meno cirkuliacija, o ir konkurencijos Kriukai faktiškai nepatiria.

Ir malonu ir smalsu

Nors ir retos, tokios unikalių parodos visada atkreipia dėmesį: stiklo

optika ne tik sukelia žiūrovams vizualinį malonumą, bet ir sužadina smalsumą – kaip tai padaryta? Lietuvių stiklo menas pasižymi preciziškumu, profesine kokybe. LDS pirmininkė Edita Utarienė, kuravusi šią parodą, pripažįsta, kad organizuoti bei transportuoti vitražo bei stiklo meno parodas daug sunkiau nei kitas. Bet kartu pasidžiaugia, kad į kvietimą dalyvauti šioje parodoje atsiliepė vieni stipriausių šios srities Lietuvos menininkų. E. Utarienė dėkoja konsulei S. Jankauskienei už visokeriopą pagalbą, dėkoja visiems dalyviams už pasitikėjimą, dailininkams I. Stulgaitėi-Kriukienei, D. Truskaitei, N. Baubliui už pagalbą ekspozuojant parodą, monumentalios dailės sekcijos pirmininkei I. Lipienei, I. Paltanavičiūtei bei K. Šatūnui už patarimus ir šiltą bendravimą per viešnagę. Įrašai atsiliepimų knygoje parodo, kad parodą įvertino, ja žavėjosi įvairaus amžiaus auditorija: ir Gardino gyventojai, ir miesto svečiai, akademinė bendruomenė.

Vitražo meno mokykla

Kūrinius parodoje vienija, pirmiausia, ta pati medžiaga. Šiuolaikiniame stiklo ir vitražo mene kombinuojamos skirtingos medžiagos, pasitelkiami įvairaus pobūdžio meninės raiškos elementai, tačiau objektyviame stiklo menų atšakoje stiklo, kaip medžiagos, naudojimas niekur nedingsta. Neturėdami gilių tradicijų, mokyklos, Lietuvos

stiklininkai seka įvairių pasaulio stiklo mokyklų kūrėjus, perfrazuoja jų tendencijas, atranda savąjį braižą.

Kiek kitaip yra su vitražo menu – jis, beje, turi stiprią lietuvišką vitražo mokyklą. Daugelis dar mena laikus, kai Lietuvos vitražistų kūriniai garsino šalies vardą pasauliniu mastu. Monumentalūs kūriniai visų pirma atsiskleidžia architektūroje ir tampa neatsiejama jos dalimi. Žinoma, vitražistai kuria ir kamertinius, mažesnei erdvei pritaikytus darbus. Keičiantis architektūriniam stiliams, formoms, keičiasi ir vitražo paskirtis bei vizualumas – šiuolaikinis vitražas pasižymi netikėtų technologinių sprendimų įvairove, ryškėja tarpdiscipliniškumas gilią tradicijas turinčiame mene. Pasak I. Paltanavičiūtės, vitražas vis dar tebeieško savo

vietos šiuolaikinės architektūros ir šiuolaikinio meno kontekste. Šie ieškojimai nėra lengvi, nes stiklas ir vitražas kaip ir buvo, taip ir liko prabangą demonstruojančiu menu. Ir, deja, ne kiekvienam „įkandamu“ ir ne visada tinkamai įvertinamam. Parodoje „Skaidri jungtis-I“ buvo pristatomi vitražo bei meninio stiklo kūriniai, atlikti medžiagoje, bei stendai su kūrinių, esančių viešosiose erdvėse bei privačių namų interjeruose, fotografijomis.

Patys gabena ir ekspozuoja

Tokios tarptautinės parodos, kai kūriniai nesuunciami tiesiog, o rūpestingai gabenami ir ekspozuojami pačių dailininkų, yra svarbios dar ir tuo, jog vyksta tiesioginė komunikacija ir su galerininkais, ir su kolegomis,

ir su auditorija. Dalijimasis patirtimi praturtina kūrėjus, sukelia naujų inspiracijų, plėtoja bendrų projektų galimybes.

Konsulė S. Jankauskienė pažymi, jog Gardine rengiamos parodos neabejotinai turi teigiamą poveikį kuriant Lietuvos įvaizdį, profesionalaus meno reprezentacijai, skatina turizmą bei domėjimąsi Lietuvos kultūrinio gyvenimu, prisideda plėtojant dvišalius santykius. Ir žada ateityje tęsti šį sėkmingą kultūrinį bendradarbiavimą. Atskirą padėką konsulei taria LDS pirmininkei Editai Utarienei už kuratorinį darbą formuojant parodų ekspozicijas, organizacinį darbą ruošiant parodas transportuoti, sprendžiant parodas lydinčių dailininkų kelionės į Gardiną klausimus.

Lietuvių dailininkų delegacija parodos atidaryme Gardine: Irena Lipienė, Dalia Truskaitė, Edita Utarienė, Konstantinas Šatūnas, Ieva Paltanavičiūtė, Nerijus Baublys, Indrė Stulgaitė Kriukienė.

Atviri jausmai ir šildo, ir glumina

Parodos

Kaune vėl siautėja keramikų pavasaris. Galerijoje „Meno parkas“ atidaryta jubiliejinė dešimtoji Baltijos šalių šiuolaikinės keramikos paroda „Pavasaris 2016“. Specialiai šiai parodai sukurtus darbus eksponuoja keliasdešimt keramikų iš Baltijos valstybių (Lietuvos, Latvijos, Estijos) ir svečiai iš Lenkijos, Vokietijos, Turkijos, Švedijos. Parodą organizuoja Lietuvos dailininkų sąjungos Kauno keramikų sekcija, jos kuratorius – Juris Bergins, projekto vadovė – Živilė Bardzilauskaitė-Bergins. Parodos organizatorių pastangomis, kaip ir kasmet, pasirodys puikios kokybės parodos katalogas.

LIJANA
ŠATAVIČIŪTĖ-NATALEVIČIENĖ

Atgaivino meninį keramikos gyvenimą

Profesionaliosios lietuviškos keramikos lopšyje – Kaune – „Pavasariai“ rengiami nuo 2007 metų. Kasmetė paroda nuėjo kelią nuo grupinės lietuvių keramikos ekspozicijos iki solidaus tarptautinio Baltijos šalių šiuolaikinės keramikos renginio, į kurį kviečiami svečiai ir iš kitų šalių. Per dešimtmetį susiformavo parodos tradicijos, mezgėsi ir nusistovėjo dailininkų ryšiai.

„Pavasariuose“ menotyrininkai gali stebėti šiuolaikinės keramikos procesus, sekti žinomų autorių kūrybos poslinkius, susipažinti su pradedančiais menininkais, kuriems ši paroda – rimtas kūrybinis startas. Po pasaulį išsibarsčiusių lietuvių keramikų telkimas – neabejotinas šių parodų privalumas. Į „Pavasarius“ savo darbus siunčia svetur gyvenantys lietuvių keramikai, juose ne kartą dalyvavo garsus Amerikos lietuvis, keramikas Rimas Vizgirda.

Akivaizdu, kad Kaune rengiamos Baltijos šalių šiuolaikinės keramikos parodos atgaivino Lietuvos keramikos meninį gyvenimą, prikėlė susidomėjimą baltų keramikos tradicijomis, aplink kurias sukasi parodos idėja, skatino ir skatina baltų kultūroje ieškoti įkvėpimo ir atramos šiuolaikinei kūrybai. Iš baltiškų artefaktų ne vienas

Juozo Adomonio keramika.

Maria Cottelessa. Pavasario kvieslys.

autorius perima paprastumą, santūrų skulptūriškumą, baltiškus ornamentus, meditatyvią būseną.

Atspindi dvasios būseną

„Pavasario“ dalyvių kūrybinio polėkio nesistengiama įsprauti į siaurus rėmus. Juk bundančio pavasario – kaip dvasios būsenos – tematika jau savaime plati, aprėpianti besiskleidžiančios gamtos, atgimimo, atsinaujinimo idėjas, skatinanti menininkų autorefleksiją, gilinimąsi į savo santykį su aplinka ir civilizacija. Gamtos cikliškumo, pradžios ir pabaigos, laikinumo ir amžinybės priešpriešos tematika – universali, paranki kalbėti ir asmeniškai, ir globaliai. Amžina natūros ir kultūros sandūra leidžia svarstyti ekologijos problemas, gamtos ir istorijos paraleles, susitelkti ties mitologiniu naratyvu, kuriame gyvybės ir mirties problema išreikšta ypač ryškiai.

„Pavasaris 2016“ įrodo, kad šiuolaikinė keramika – labai įvairi, toleruojanti skirtingus meninius ieškojimus, seniai peržengusi funkcionalios, buities puošybai tarnaujančios dailės srities ribas. Keramikai, kaip ir skulptoriai, sprendžia tas pačias raiškios ir meniškai įtaigios formos problemas, tik atliekamas specifinėmis keramikos priemonėmis. Skirtingų šalių keramikų (kaip ir viso šiuolaikinio meno atstovų) kūryba tam tikra prasme supanašėjusi,

tęsinys 5 psl. →

Pagiriamasis žodis česnakui arba kūryba šviesos išsiilgusiems žmonėms

Atgarsiai

Lietuvos dailininkų sąjungos galerijos vitrinoje (Vokiečių g. 2) veikia Dalia Gentvainytės keramikos paroda intriguojamu pavadinimu „Demonas naujoje erdvėje“.

Atsipirti tamsiajai gyvenimo pusei Dalia Gentvainytė siūlo pasitelkus simbolinį ginklą – česnaką.

Lilijos Valatkienės nuotr.

LIJANA ŠATAVIČIŪTĖ

Jau ne pirmą kartą menininkė atsigrežia į žmogaus santykį su vidiniais ir išoriniais demonais. 2015 m. gruodyje Užupio galerijoje „Menų tiltas“ surengta vienos dienos paroda-akcija „Sugauk savo demoną!“ buvo pradžia ir tolesnė paskata gilintis į žmogaus saugumo temą. Iš ankstesnės parodos atkeliavo kai kurie darbai, tačiau didesnė dalis sukurti specialiai šiai parodai.

Atsipirti tamsiajai gyvenimo pusei D. Gentvainytė siūlo pasitelkus simbolinį ginklą – česnaką. Šiais augalais nuklota visa parodinė erdvė: keraminiai česnakai kabo pynėmis, jie nugulę stelažus ir lentynėles, ilsisi ant lėkštelių, parišti ant virvūčių kaip nešioti po kaklu skirti amuletai. Balti, rudi, žali, pavieniai ir grupėmis, blizgantys ir matiniai – skirtingo dydžio, tiksliai atkuriantys šio paslaptingo augalo formą, padaryti iš balto šamoto, rudo ir gelsvo molio, kurio atspalviai derinami su dailiai išdrožtomis medinėmis detalėmis, vietomis kyšančiais aštriais spygliais.

Kartais moliniai česnakai yra sudėtingesnio plastinio objekto dalis. Tokiose kompozicijose greta jų atsiranda ir prasiskleidę rožių žiedai. Česnakai ir

rozės – tokie nepanašūs augalai – menininkei atrodo tobuli savo formomis ir apsaugos galia. Česnakas atstovauja gynybinėms, o rozės – apvalančioms, su krikščionybės kultūra susijusioms jėgoms (simbolizuoja kryžių, pralietą Kristaus kraują, Dievo meilę).

Kompozicijos įvardytos poetiškai ir paprastai, nevingiant malonybinių žodžių – „Reljefukas „Dvynukai“ (Šeima)“, „Česnakų sirupas“, „Du balti (Dvynukai) ant kaladės“, „Rudų česnakų žibintas“, „Lazdelė ir kabliukas su česnaku“. Prie česnakų prikabinoti užrašai su sentencijomis, medicinos receptais, patarimais ar tiesiog gerai žinomomis tiesomis, kaip antai – „Česnakas labai naudingas, jo naudos iki galo nežino nei daktarai, nei poetai“. Rasi ir perspėjimų – „Neieškok vampyro dieną“. O ant atprūpėjusių plytos pritvirtintas medelis „Vilties obelėlė“ su česnakų vaisiais turi užrašą „Gražinti savo prigimčiai pirmąpradį tyrumą“.

Norėtųsi, kad žiūrovai perskaitytų kaligrafiškus užrašus, nes jie neatsiejami kūrinio komponentai, skatinantys kurti savas interpretacijas, kurių žvelgiant į D. Gentvainytės kompozicijas kyla visokių. Viena jų būtų mintis, kad mūsų pasaulis labai sudėtingas ir pavojingas, kupinas tamsių nematomų

dvasių, demonų ar piktavalių būtybių. O norint jas įveikti, pateisinamos bet kokios priemonės – ir maginės, ir fizinės – atbaidantys kvapai, aštrūs smagai, kablai, lazdos („Kuolas vampyrų žudymui (nusmeigimui) su rože“). Tokių kovos su piktosiomis dvasiomis nuorodų rasime skirtingų tautų ir įvairių kontinentų folklore, tautosakoje, maginėse knygose.

Akivaizdu, kad autorė gerai išstudijavusi viduramžių menančius maginius kovos su piktomis jėgomis būdus, tačiau juos pateikia XXI amžiaus dailės kalba. Formaliuoju požiūriu tai postmodernistiniai kūriniai, derinantys specifinę keramikos plastiką su lingvistiniu ir kaligrafiniu pradū, papildytą „rastais daiktais“, t. y. tikrovės objektais. Šie elementai kuria vientisą prasmę derinį. Kompozicijos, beje, ne tik intriguojančios, bet ir estetiškai patrauklios. Egzotiškoms kultūromis besizavinčios menininkės kūriniuose šįsyk juntamas Tolimųjų Rytų kultūros dvelksmas, besiveržiantis iš pabrėžtos medžiagos estetikos, taupios plastikos, kaligrafinių elementų ir net samurajiškos tematikos („Samurajaus sapnas“).

Šioje parodoje D. Gentvainytė atskleidžia kitą – paslaptingą, sukauptą savo kūrybos (ir asmenybės) – pusę. Nuo pat 9-ojo dešimtmečio – savarankiško kūrybinio kelio pradžios (dalyvauja parodose nuo 1984 m.) – ją pažinome kaip poetinio mąstymo menininkę, besigilinančią į tikro molio dalykus, išaugusius iš indų, dėžučių, žibintų, žaislų. Jos kūryba, kad ir ką ji darytų – žaismingą žvėrelį ar sudėtingos plastikos objektą, nuspalvinta elegancija, žaisme ir tikru išgyvenimu.

Kovo 31 d. Vilniaus vaikų ir jaunimo galerijoje „Vėjas“ atidarytoje parodoje „Aš tas pat, bet kitas“, kurioje visuomenei plačiau nežinomą savo kūrybos sritį eksponuoja Vaikų ir jaunimo dailės mokyklos mokytojai, išvydome įspūdingą D. Gentvainytės instaliaciją „Karaliaus Mindaugo sodas“. Česnakais nusėtą ir rožių žiedais pražydusį kūrinių autorė teigia skirianti kūrybos, prasmės ir tiesos išsiilgusiems žmonėms. Tačiau tai jau kita tema.

Romualdas Balinskas parodoje pasakoja bažnytnines istorijas.

Paveiksluose – šventovių aura

Romualdo Balinsko paroda „Bažnytninės istorijos“ veikia Jurbarko krašto muziejaus parodų ir koncertų salėje.

„Kiekvieną kartą įžengus į bažnyčią, kad ir kur ji būtų – didmiestyje ar nuošaliame Lietuvos kampelyje, – mane apgaubia tos šventovės aura. Substancija pilna šventosios dvasios, plevenančios liepsnelėje altoriaus širdyje, nesuskaičiuojamą daugybę maldų įgėrusios sienos, lubos, grindys, baldai, skulptūros, paveikslai, pasakojantys dviejų tūkstančių metų tikėjimo istoriją. Dievo namai, maldos ir susikaupti vieta – bažnyčios pastatas, paklūstantis griežtomis maldos namų taisyklėms, su tik jam būdinga, tradicijų ir tikėjimo dogmų reguliuojama architektūra, daiktų išdėstymo logika, meno kūrinių.

Visa tai lyg ir sąlygotų bažnyčių unifikavimą, bet kiekviena šventovė

turi savitą, tik jai vienai būdingą koloritą, jausminį užtaisą, žmonių gyvenančių ar gyvenusių toje vietovėje, dvasinio ir kultūrinio mentaliteto antspaudą. Kiekviena bažnyčia turi savitą istoriją, neatsiejamai sulipusią su tos vietovės ir žmonių likimais.

Daug keliauju po Lietuvą ir, jeigu tik yra galimybė, būtinai aplankau vietines bažnyčias. Dauguma bažnyčių šiokiadieniais būna uždarytos, o ir sekmadienį kokiame nors nedideliame kaimelyje, kur parapijoje likusios kelios močiutės, pamaldos vyksta tik kas antrą ar trečią sekmadienį. Per kūrybinius plenerus tenka ilgiau pagyventi, dalyvauti mišiose, pabūti ir netgi papiešti bažnyčiose.

Klausausi istorijų, kurias pasakoja altoriai, bažnytiniai suolai, tapytos lubos, kryžiaus kelio stotys, nudilę durų slenksčiai, klausyklos, saulės spindulių mozaika ant šviežiai nudažytų grindų. Kalba man seni, nuo laiko patinos pabrangę paveikslai ir nauji šiuolaikinės poligrafijos atvaizdai, šventųjų skulptūros išsikibusios vietinio baroko ornamentų ir ryškiai paspalvintos Mergelės Marijos gipsinės statulos, vietinių meistrelių išdrožtos Kristaus kančios ir užjūrio meistrų lipdiniai. Ten, o ypač Žemaitijoje, randu savo šaknis, girdžiu savo prosenelių maldas ir prašymus, lipu jų kelių išduobtais laiptais, suprantu save kaip kataliką, lietuvių, menininką, – jautriai prisipažįsta Romualdas Balinskas.

***

Tuo pačiu metu Lietuvos ambasadoje Delyje, atidaryta R. Balinsko tapybos darbų paroda „Darbininkų klasės dienoraštis“.

LDS narių jubiliejai

Balandis

Marija VILDŽIŪNIENĖ 1931 04 02 – 85 metai
Ramutė JURŠIENĖ 1956 04 04 – 60 metų
Aleksandr GUŠČENKO 1951 04 05 – 65 metai
Albertas KRAJINSKAS 1956 04 06 – 60 metų
Gražina KAZAKEVIČIŪTĖ 1936 04 07 – 80 metų
Livija LIPAITĖ 1951 04 07 – 65 metai
Vytautas Stasys LAGUNAVIČIUS 1936 04 08 – 80 metų
Antanas ŠPUKAS 1941 04 09 – 75 metai
Petras IBIANSKAS 1941 04 10 – 75 metai
Paulina Eglė PUKYTĖ 1966 04 11 – 50 metų
Ona DRŪLIENĖ 1951 04 12 – 65 metai
Aloyzas TOLEIKIS 1931 04 12 – 85 metai
Genovaitė Ona SURGAILIENĖ 1936 04 14 – 80 metų
Viačeslavas JEVDOKIMOVAS 1946 04 18 – 70 metų
Vita VOVERIENĖ 1951 04 18 – 65 metai
Marijona SINKEVIČIENĖ 1951 04 19 – 65 metai
Audronė SKARBALIŪTĖ 1946 04 20 – 70 metų
Valentinas VARNAS 1956 04 20 – 60 metų
Viktorija DANILIAUSKAITĖ 1951 04 23 – 65 metai
Jaunius RANONIS 1966 04 25 – 50 metų
Dalia Skridailaitė 1961 04 25 – 55 metai
Giedrė LUCKUTĖ 1966 04 27 – 50 metų
Rišard FILISTOVIČ 1951 04 28 – 65 metai
Juozas LIPAS 1941 04 29 – 75 metai

Naujienos

LDS KAUNO SKYRIAUS PROJEKTAS „KITOKIA TEKSTILĖ“

„Kitokia tekstilė“ – tai tęstinis projektas, rengiamas nuo 2009 m. Šio projekto misija – skleisti tekstilės meną Lietuvos regionuose, nutolusiuose nuo didžiųjų meno centrų. Projekto vieta – LDS Klaipėdos galerija; Prienų kultūros ir laisvalaikio centras. Kitos parodinės erdvės tikslinamos.

Kviečiame visus profesionalius Lietuvos dailinikus savo kūryba prabilti šalies kultūrinio palikimo dvasia. Pasitelkiant senesius baltų simbolius bei ornamentiką, kūriniuose plėtoti istorinės praeities, unikalaus lietuvių liaudies meno temas. Kūrybingai panaudojant bei interpretuojant tautines tradicijas, kūriniuose įprasinti tekstilės menui aktualią minties ir raiškos priemonių harmoniją. Kūrinius atlikti naudojant tradicines ir šiuolaikines tekstilės technologijas, įvairias medžiagas ir jų junginius. Konkursas skirtas profesionaliems Lietuvos menininkams. Kūrinių kraštines: mažiausia 50 cm, didžiausia – 200 cm.

Paraiškos priimamos iki 2016 m. balandžio 11 d. su žemiau išvardytais priedais:

- užpildyta dalyvio anкета (forma pridedama);
- kūrybinė biografija (CV);
- kūrinių (kūrinių) nuotraukos (kokybė turi būti tinkama katalogo spaudai – ne mažiau nei 300 dpi, CMYK, RGB, failo dydis ne didesnis nei 5Mb);
- kūrinių pristatantis / paaiškinantis tekstas (neprivalomas).

Paraiškas siųsti el. paštu artkaunas@gmail.com arba pristatyti organizatoriams adresu: LDS Kauno skyrius, Rotušės a. 26, Kaunas LT-44279 (tokiu atveju visą medžiagą reikia įrašyti į kompaktinį diską). Visi parodos kandidatai bus informuoti apie atrankos komisijos darbo rezultatus iki balandžio 22 d. elektroniniu paštu. Kūriniai turi būti tinkamai paruošti eksponuoti. Parodos dalyvio mokestis atrinktiems autoriams – 7 EUR. Lėšos bus naudojamos parodos reprezentacinėms išlaidoms.

Atrinkti kūriniai turės būti pristatyti organizatoriams iki balandžio 29 d. adresu Rotušės a. 26, Kaunas LT-44279. Kūrinius turės atsiimti pats autorius.

URM KVIEČIA RENGTI PARODAS

Užsienio reikalų ministerija (URM) penkiose ekspozicijoms skirtose erdvėse nuolat ekspozuoja Lietuvos, užsienio menininkų, įvairių institucijų parengtas parodas, kurios susilaukia Lietuvos ir užsienio šalių diplomatinio korpuso atstovų, URM svečių dėmesio.

Kviečiame menininkus ir institucijas teikti parodų paraiškas 2016 metams. Atrankinamas parodas pirmenybė bus teikiama tiems pasiūlymams, kurių tematika susijusi su URM veikla, turi šviečiamąją vertę, mini tarptautinės ir nacionalinės reikšmės sukaktis, istorines datas, su užsienio politika susijusias sukaktis. Nustatytos formos paraiškos priimamos nuo š. m. kovo 3 d. iki balandžio 15 d. adresu viesojidiplomatija@urm.lt. Telefonas pasiteirauti – 870 652 879.

KVIEČIAME DALYVAUTI PARODOJE „SUSITIKIMAI. ŠIAULIEČIŲ MENININKAI“

Parodoje, kurią organizuoja Šiaulių „Aušros“ muziejus, kviečiami dalyvauti šiauliečiai menininkai, pastaruosius 25 metus gyvenę ir kūrę Šiauliuose ir ne tik, dalyvavę miesto, šalies meniniame gyvenime: rengę personalines ir grupines parodas, vykę į plenerus Lietuvoje ir užsienyje, įgyvendinę įvairius meninius projektus, išleidę leidinių. Paroda vyks Šiaulių „Aušros“ muziejaus Chaimo Frenkelio viloje 2016 m. rugsėjo 7 d.–2016 m. lapkričio 6 d.

- Parodai pateikiama iki 5 kūrinių (tapybos, grafikos, skulptūros, keramikos ir kt.), sukurtų nuo 1990 m. iki šių dienų.
  - Darbų formatas nereglamentuojamas.
  - Darbai turi būti paruošti eksponuoti pagal atlikimo technikos reikalavimus (įrėminti, paruošti kabinti, statyti ir t. t.).
  - Prie kūrinių turi būti pateikti šie duomenys: autoriaus vardas, pavardė, trumpa autoriaus biografija, kūrinių sukūrimo metai, kaina.
  - Kūrinius prašome pristatyti į Chaimo Frenkelio vilą (Vilniaus g. 74) iki 2016 m. balandžio 15 d.
- Kūrinius eksponuoti parodoje atrinks komisija, sudaryta iš menotyrininkų ir „Aušros“ muziejaus muziejininkų. Konkursu nuostatus rasite LDS tinklalapio skiltyje KONKURSAI.

Daugiau informacijos: daile@ausrosmuziejus.lt, tel. (8 41) 43 96 75

VII LIETUVOS TEKSTILĖS MENO PARODA „TEXTILĖ: SIELAI IR KŪNUI“

2016 m. birželio 7–25 d. „Arkos dailės galerija“ Septintoji Lietuvos tekstilės bienalė TEXTILĖ: SIELAI IR KŪNUI siekia praplėsti šiuolaikinio tekstilės meno sampratą ir suburti įvairiose veiklos sferose dirbančius tekstilininkus ir kostiumo dizainerius, pristatyti jų meninius ieškojimus, nušviesti, kokiomis kūrybinėmis problemomis jie gyvena. Paroda atspindės platų šiuolaikinių Lietuvos tekstilininkų veiklos lauką: unikalioji tekstilė, masiniam vartojimui skirta tekstilė (kilimai, audiniai) ir kostiumo dizainerių darbai. Paroda atvira ir tradiciniams tekstilės darbams, ir inovatyviems ieškojimams, naujų technologijų ir technikų raiškai.

Kviečiame dalyvauti menininkus, dirbančius įvairiomis tekstilės meno technikomis arba naudojančius tekstilės elementus kūryboje.

Į parodą priimami darbai, sukurti per pastaruosius dvejus metus (2014–2016 m.). Kūrinių formatus, atlikimo technika bei skaičius neribojama. Parodoje bus eksponuojamas tik vienas autoriaus kūrinys.

Kūrinių nuotraukos (rezoliucija 300 dpi) siųskite iki 2016 m. gegužės 10 d. adresu: zydreridulyte@hotmail.com; arka@ldsajunga.lt

„Būk matomas tamsoje“ Elzės Sakalinskaitės ir Militos Baltšaitytės (tekstilės grupė „Indigo“) sukurtas interjeras. Visi šios kolekcijos elementai yra dekoruoti fluorescenciniais dažais, todėl šviečia tamsoje.

NENDRINIŲ SKULPTŪRŲ ESKIZŲ KONKURSAI

Kuršių nerijos nacionalinio parko direkcija 2016 m. gegužės 23–birželio 1 d. organizuoja tradicinį tarptautinį skulptorių simpoziumą, per kurį bus sukurta nendrinų skulptūrų ekspozicija ant vandens Gintaro įlankoje Juodkrantėje. Ekspozicija skirta Rudens lygiadienio ir Baltų vienybės dienai paminėti. Šio tarptautinio projekto metu menininkų sukurti kūriniai parodys darnų žmogaus ir gamtos santykį bei atskleis menininkų profesionalumą. Konkurse gali dalyvauti Lietuvos ir Latvijos menininkai. Bus atrinkti keturi geriausi skulptūrų eskizai ir jų autoriai bus pakviesti dalyvauti skulptorių kūrybinėje stovykloje (simpoziume) Juodkrantėje.

Konkursui turite pateikti skulptūrų eskizus:

- atitinkančius baltų tradicijas ir konkurso temą „Kuršių nerijos gyvoji gamta“;
- skulptūrų tūris natūroje turi neviršyti 5 m³, aukštis ne daugiau nei 5 m.
- skulptūrų medžiaga: nendrės ir medinės kartys (organizatorius suteikia medžiagas ir dalį darbo įrankių);
- skulptūrų tvirtinimo būdas: vandenyje ant medinių karčių karkaso į Kuršių marių dugną arba ant plausto.

Eskizą (-us) autorius pateikia kartu su užpildyta konkurso dalyvio anketa (rasite LDS tinklalapio skiltyje KONKURSAI). Konkurso dalyviai ant eskizo (-ų) nurodo skulptūros pavadinimą (-us), bet nenurodo autorystės.

Paraiškos priimamos iki 2016 m. balandžio 18 d. Kuršių nerijos nacionalinio parko direkcijoje adresu: Naglių g. 8, LT-93123 Neringa (pirmadieniais–penktadieniais 8.00–12.00 val. ir 13.00–17.00 val.) arba el. paštu: knmp@nerija.lt. Ant voko arba el. laiško antraštėje užrašyti: „Nendrinų skulptūrų eskizų konkursui“.

„HUMAN RIGHTS? #DIVERSITY“ KONKURSAI

Projektą, paremtą 1948 m. paskelbtos Žmogaus teisių deklaracijos koncepcija, organizuoja Tarptautinė meno asociacija (IAA/AIAP). Tai tarptautinė paroda (rengiama Spazio-Tempo Arte ir Art&forte), kuri vyks 2016 gegužės 21 d.–2016 rugsėjo 21 d. Italijoje (Fondazione Opera Campana dei Caduti). Norintys dalyvauti atrankoje į parodą iki 2016 m. balandžio 22 d. adresu hr@spaziotempoarte.com siunčia:

- Užpildytą ir pasirašytą anketą (rasite LDS tinklalapio skiltyje KONKURSAI);
- Kūrinių nuotrauką;
- Kūrinių sukūrimo koncepciją, menininko žinutę publikai (iki trijų eilučių, Arial 12 šrifto) taisyklinga italų ir anglų kalbomis (draudžiama naudoti internetiniais automatiniais vertėjais).

KVIETIMAS DALYVAUTI VILNIAUS TAPYBOS TRIENALĖS „NOMADIŠKI VAIZDAI“ KONKURSE

Trienalės organizatorius – Lietuvos dailininkų sąjunga / Trienalės meno vadovas – Linas Liandzbergis / Trienalės rėmėjas – Lietuvos kultūros taryba kviečiami profesionalūs Lietuvos menininkai ir studijuojantieji menus pristatyti per paskutinius trejus metus sukurtus tapybos kūrinius Vilniaus tapybos trienalės „Nomadiški vaizdai“ konkursui. Komisijos atrinkti geriausi kūriniai bus eksponuojami parodoje Kauno paveikslų galerijoje š. m. gruodžio 1–31 d. Trims geriausiems pripažintų kūrinių autoriams bus skirti vertingi apdovanojimai. Atrankai pateikti ir tapybos (plokštumoje) kūrinius, ir tapybines instaliacijas. Priimamos tik elektroninės paraiškos. Daugiausia 5-ųjų tapybos darbų nuotraukos ir autoriaus CV siųskite adresu vilniuspaintingtrienal@ldsajunga.lt iki š. m. gegužės 10 d. Pavadinimo eilutėje prašome nurodyti „Atrankai“. Laiško priedai negali viršyti 10 MB, pageidautina, kad visi priedai CV ir nuotraukos – būtų siunčiami kaip vienas dokumentas (.PDF arba .doc formatu).

Parodai atrinkti kūriniai apdraudžiami laikotarpiui nuo jų paėmimo parodai (lapkričio pabaiga) iki grąžinimo autoriams po parodos. Apie atrankos rezultatus informuosime el. paštu visus, dalyvavusius atrankoje. Atrinktų kūrinių autorius el. paštu informuosime apie tolesnių atrankos etapų datas ir lokaciją.

Daugiau informacijos: vilniuspaintingtrienal@ldsajunga.lt

PARODOS

VILNIUS

Pamėnkalnio galerija (Pamėnkalnio g. 1)

2016 03 31–2016 04 21
CHRONO – TEKA
Eglės Ulčickaitės paroda

2016 04 27–2016 05 17
BANGAVIMO SKALĖ
Julijos Pociūtės paroda

Dailininkų sąjungos galerija (Vokiečių g. 2)

2016 04 01–2016 04 16
TIKĖJIMAS
Giedros Purlytės paroda

2016 04 22–2016 05 13
IŠ PLENERŲ APLANKO
Eugenijaus Cukermano paroda

Galerija „Arka“ (Aušros vartų g. 7)

2016 04 12–2016 04 30
AD ORIGINEM
Tapybos paroda

Šv. Jono gatvės galerija

2016 04 06–2016 04 30
DVI AUŠROS
Aušros Andziulytės ir Aušros Barzdukaitės-Vaitkūnienės paroda

KAUNAS

Galerija „Meno parkas“ (Rotušės a. 27)

2016 04 06–2016 05 04
PAVASARIS
Baltijos šalių šiuolaikinės keramikos paroda

KLAIPĖDA

„Klaipėdos galerijos“ filialas, „Herkaus“ galerija (H. Manto g. 22)

2016 03 24–2016 04 21
ŠVIESOS PRELIUDAS
Dailios Skridailaitės tapybos paroda

„Klaipėdos galerija“ (Bažnyčių g. 6)

2016 03 18–2016 04 14
IMPROVIZACIJOS
Romo Klimavičiaus paroda

PANEVĖŽYS

Galerija „XX“ (Laisvės a. 7)

2016 03 24–2016 04 13
SODAS MIŠKAS
Rūtos Spelskytės paroda
2016 04 15–2016 05 05
TAPYBOS PRATYBOS (personalinis pleneras)
Aušros Barzdukaitės-Vaitkūnienės paroda

In memoriam

Tekstilinė
Jadvyga GERVYTĖ-TVARIJONAVIČIENĖ
(1938 05 18–2016 03 30)

Leidžia Lietuvos dailininkų sąjunga
Išleidžiamas vieną kartą per mėnesį, tiražas 500 egz.

Redaktorė Lilija Valatkienė
El. paštas: info@ldsajunga.lt; dailerastis.lds@gmail.com
Tel. +370 674 89700

www.ldsajunga.lt
www.facebook.com/lietuvosdailininkusajunga